

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.22.152/2017/8.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke
Dr. Kovács Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

I. rendű
II. rendű

A felperesek képviselője:

Ábrahám Dániel Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ábrahám Dániel ügyvéd)

Az alperes:

alperes neve

Az alperes képviselője:

Dr. Cziráki Gábor jogtanácsos

A per tárgya:

Közigazgatási jogkörben okozott kár

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az I. rendű felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.419/2017/3/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 66.P.23.432/2015/29.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

A le nem rótt 150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az I. rendű felperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek tulajdonosai voltak a ... (a továbbiakban: Kft.). A Kft. generálkivitelezési szerződést kötött a ... a ... szám alatti 120 lakásos társasház kivitelezésére. A megrendelő 95 %-os készültségi foknál a kiszámlázott és teljesített munkák ellenértékét nem fizette ki, tartozását közokiratban 300.194.533 forint összeg erejéig elismerte. A Kft. a közokirat alapján végrehajtási eljárást kezdeményezett 220.224.533 forint és járulékai behajtása érdekében. Az önálló bírósági végrehajtó a 0169.VV.286/2006. számú végrehajtási eljárásban 2006. június 19-én történt megkeresésére a földhivatal az adós tulajdonában lévő ingatlanra a végrehajtási jogot széljegyként 2006. június 19-én jegyezte fel, majd azt a rangsorban megelőző kérelmek elintézését követően a 2009. március 31-én meghozott 88.548/1/2009. számú határozatával jegyezte be. A földhivatal az adós jogutódja tulajdonjogát 2008 évben jegyezte be, majd az adóssal szemben megindult felszámolási eljárásra tekintettel a bejegyzett végrehajtási jogot a 137.094/1/2009. számú határozatával törölte. A felszámolóbiztos 2011. december 9-én küldött levelében tájékoztatta a Kft-t, hogy a „B” kategórián túli hitelezői igény kielégítése a felszámolási eljárásban nem várható.
- [2] A Kft. 2006. június 4-én felszámolásra került, a Fővárosi Törvényszék a 7.Fpk.01-06-003859/39. számú határozatával a Kft-t megszüntette és rendelkezett az adóssal szemben fennálló 220.224.533 forint tartozásról, a felpereseknek személyenként 57.078.125 forintban adta át a követelést. A hatályon kívül helyezést követően megismételt eljárásban a felszámoló bejelentette, hogy a Kft-nek a jogutódlás folytán az adóssal szemben fennálló követelése behajthatatlan. A Kft. felszámolási eljárása 2015. március 2-án befejeződött.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] Keresetében az I. rendű felperes 1.500.000 forint, a II. rendű felperes 500.000 forint nem vagyoni kártérítés és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kereseti álláspontjuk szerint az alperes a végrehajtási jogot a jogszabályban előírt határidőt túllépve, késedelmesen csupán 2009 évben jegyezte be. Ebben az időpontban a felszámolást az adós jogutódjával szemben már elrendelték, ezért a végrehajtási jogot a földhivatal 2009 évben törölte. A felperesek károsodása 2011 decemberében következett be, amikor a felszámoló értesítette a Kft-t, hogy követelése a felszámolási eljárásban behajthatatlan. Amennyiben a végrehajtási jogot a földhivatal a rangsor elvének figyelmen kívül hagyásával, a jogszabályi előírás szerint soron kívül még 2006 évben bejegyezte volna, a tulajdonjog bejegyzésére a végrehajtási joggal terheltlen került volna sor, így a követelés a vevők által kifizetett vételárból kiegyenlítésre kerülhetett volna. Az alperes eljárása miatt munkahelyüket elvesztették, életkörülményeik jelentősen

romlottak, egészségi állapotuk is megromlott.

- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elévülési kifogást terjesztett elő. Érdemben vitatta a kereset jogalapját és összegszerűségét, és azzal védekezett, hogy a felperesek nem merítették ki a rendes jogorvoslati lehetőséget, a felróhatóságot pedig kizárja, hogy a jogszabályi rendelkezés alapján a kérelmeket a ranghely elve szerint kell elbírálni.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 1.500.000 forintot és annak 2011. december 13-tól járó kamatát, a II. rendű alperesnek 500.000 forintot és annak 2013. december 13-tól járó kamatát, valamint rendelkezett az elsőfokú eljárási költség és illeték viseléséről. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a követelés nem évült el, miután a felszámoló 2011. december 9-ei tájékoztatásáig a felperesek joggal bízhattak a követelésük behajtásának lehetőségében. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Ptk. 349. § (1) bekezdésének feltételeként a felperesek a rendes jogorvoslati lehetőséget nem tudták igénybe venni. Az alperes jogellenes, felróható magatartása a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján megállapítható, mert a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 138. § (3) bekezdésében előírt soron kívüliség figyelmen kívül hagyásával jegyezte be késedelmesen a végrehajtási jogot. Az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegét a Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján állapította meg.
- [6] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította, valamint rendelkezett az első- és másodfokú eljárási költség és illeték viseléséről.
- [7] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből téves következtetést vont le. A felperes károkozó körülményként azt jelölte meg, hogy a Kft-t megillető végrehajtási jogot az alperes a rangsor elve szerint csak a korábban érkezett kérelmeket követően bírálta el, a végrehajtási jog bejegyzéséről 2009. március 31-én meghozott határozatában döntött. A felperesek károsodása legkésőbb 2009. május 19-én bekövetkezett, amikor az alperes a végrehajtási jogot törölte. A kártérítés megfizetésére irányuló követelést tartalmazó keresetet a felperesek azonban csak a 2016. január 11-én megtartott tárgyaláson terjesztettek elő, ezért a nem vagyoni kár megtérítésére irányuló követelés a Ptk. 326. § (1) bekezdésére és 360. § (1) bekezdésére figyelemmel elévült. A követelés behajthatatlanságáról szóló 2011. december 13-i tájékoztatásnak pedig az elévülés nyugvását kiváltó

hatása nem lehetett, miután a felperesek eddig az időpontig a vagyoni káruk és nem a nem vagyoni káruk megtérülésére számíthattak. A felperesek elévülést megszakító körülményt 2012. december 13-áig nem igazoltak.

- [8] Ettől függetlenül a másodfokú bíróság - érdemben is vizsgálva a keresetet - megállapította, hogy az alperes jogellenes, felróható magatartása sem állapítható meg. Kifejtette, hogy a Ptk. 349. § (1) bekezdésének feltételeként a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslat a felperesek számára nem állt rendelkezésre, miután a végrehajtási jog törléséről szóló határozat ellen nem a felperesek, hanem a Kft. volt jogosult fellebbezni. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) 7. § (1) bekezdése és 44. § (1) bekezdése a rangsor szerinti bejegyzésről rendelkezik. A Vht. 138. § (3) bekezdése a végrehajtási jog bejegyzését - ide értve a megelőző beadványokat is - soronkívüliséget rendel el. Ebből az következik, hogy a végrehajtási jog bejegyzésének elintézése során az azt megelőző beadványok intézése is soronkívüliséget élvez és csak a megelőző széljegyek elintézését követően intézi az ingatlanügyi hatóság a végrehajtási jog bejegyzését. Ezért nem volt elfogadható a felpereseknek az az érvelése, hogy az ingatlanügyi hatóság jogszabályt sértve járt el a rangsor elvének betartásával.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítélet ellen az I. rendű felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, tartalma szerint annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság ítéletének helybehagyása érdekében. Felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítélet a Ptk. 326. § (1) bekezdését megsértve állapította meg, hogy a követelés elévült. A másodfokú bíróság megállapításával szemben, a kár bekövetkezésének időpontja a felszámoló 2011. december 13-án kézhez vett tájékoztatása, amelyben rögzítésre került, hogy a felszámolás alatt álló cég vagyonából részesülni nem fognak. Tévesen állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy követelést megszakító cselekményre nem került sor. Az elévülési időn belül, a 2012. május 7-én kelt felszólító levelükben külön felhívták az alperest kártérítés megfizetésére, amely az elévülési időt megszakítja. A másodfokú bíróság téves értelmezésével szemben, a jogellenességet nem zárja ki az, hogy a végrehajtási jog bejegyzésére is vonatkozik a rangsor elve, mert a soronkívüliség a megelőző beadványok intézésére is kiterjed ilyen esetben.

- [10] Az alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül. A jogerős ítéletnek a II. rendű felperes keresetét elutasító rendelkezése felülvizsgálattal nem volt támadott.

[12] A felülvizsgálati kérelem alaptalan az alábbiak szerint.

[1] A felülvizsgálattal élő I. rendű felperes álláspontja szerint, az alperes a kárát azzal a magatartásával okozta, hogy az ingatlan-nyilvántartásba az érintett ingatlanra az őt megillető végrehajtási jogot késedelmesen, a jogszabályban előírt határidőt túllépve jegyezte be, és ekkor már az adós jogutódjával szemben a felszámolást elrendelték, a követelés behajthatatlanná vált. A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes károsodása legkésőbb a végrehajtási jog késedelmes bejegyzésekor, 2009. május 19-én bekövetkezett. Az alperes felróható magatartása mulasztásban nyilvánult meg, amely a végrehajtási jog bejegyzéséig fennállt. A kár a felperes felülvizsgálati álláspontjával szemben, nem a felszámoló tájékoztatásának időpontjában következett be. A hivatkozott tájékoztatás 2011. december 13-i időpontjához képest ugyanis az I. rendű felperes károsodásának folyamata (az ingatlan-nyilvántartásba való késedelmes bejegyzés és az adós jogutódjának fizetéseképtelensége miatt a felszámolás elrendelése okán a végrehajtási jog törlése) már befejeződött.

[2] Megalapozatlanul állította az I. rendű felperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy a másodfokú bíróság tévesen állapította meg az elévülést megszakító körülmény hiányát. Az I. rendű felperes által hivatkozott, alpereshez címzett 2012. május 7-i keltű felszólító levélben a felperesek és más, perben nem álló személyek az alperes mulasztása miatt az adóstól meg nem térült, és a bejegyezni kért végrehajtási joggal érintett tartozás, mint vagyoni káruk megtérítésére szólították fel az alperest. A vagyoni kár megfizetésére való felszólítás a perben érvényesített nem vagyoni kártérítési igény érvényesítése szempontjából az elévülés megszakítására a Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján nem alkalmas.

[3] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a perben érvényesített nem vagyoni kártérítési igény a Ptk. 324. § (1) bekezdése alapján elévült. Figyelemmel arra, hogy a Ptk. 325. § (1) bekezdése értelmében az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet, a perben annak vizsgálata, hogy az alperes mulasztása a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti felelősségét megalapozza-e, szükségtelen volt.

[4] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését a Pp. 275. § (3) bekezdése

alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[5] Ptk. 324. §, 325. §

Záró rész

[6] A Kúria az eredménytelen felülvizsgálattal élő I. rendű felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogtanácsosi képviselétével felmerült és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdései alapján megállapított felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

[7] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes I. rendű felperes köteles az államnak megtéríteni.

[8] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az I. rendű felperes kérelmére a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartásával bírálta el.

Budapest, 2018. november 14.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

S.K.

bírósági ügyintéző